

Prerazprává Petr Prouza

BABIČKA

Ilustroval Antonín Šplíchal

Babička

Aj v tlačenej verzii.

Objednať si môžete na stránke
www.fragment.sk

Ďalšie e-knihy v edícii:
Robinson Crusoe
Gulliverove cesty

Petr Prouza
Babička – e-kniha
Copyright © Fragment 2011

Všetky práva sú vyhradené.
Nijaká časť tejto publikácie sa nesmie rozširovať
bez písomného súhlasu majiteľov práv.

BABIČKA

Prerозprával Petr Prouza

Ilustroval Antonín Šplíchal

1. kapitola

Babička
Magdaléna
Novotná

žila spokojne
vo svojej rodnej
dedinke Olešnici,
kde ju všetci dobre
poznali a vážili si jej
rozvahu a múdrosť.

Pokojný kolobeh
dní v podhorí
Orlických hôr však

zmenil list od jej najstaršej dcéry Terézie. Obsahoval naliehavú prosbu, aby sa babička natrvalo presťahovala do ich nového bydliska na Starom bielidle pri Ratibořiciach. Jej manžel Ján Prošek prijal službu u tamojšej kňažnej Zaháňskej a aj ona bude v zámku zamestnaná, takže by sa jej babičkina pomoc veľmi zišla.

Babička dlho váhala, až sa nakoniec rozhodla, že dcére pomôže.

Z Ratiboříc prišiel konský povoz a pohonič na koč naložil veľkú maľovanú truhlicu, dôležitý kolovrátok, pár ďalších batožín a aj košík so štyrmi žltými kuriatkami a plátenné vrečko s dvoma mačiatkami. Rozcitlivená babička sa rozlúčila so svojimi najbližšími susedmi a so slzami v očiach opustila rodnú viesku.

Tu na Starom bielidle, ako sa nazýva osamelý, nevysoký domček v údolí neďaleko rieky Úpy, deti veselo poskakovali a nedočkavo čakali príchod doteraz neznámej babičky. Keď povoz konečne dorazil, babičku vívalo celé osadenstvo – pán Prošek, pani Terézia, pomocníčka Betka s malou Adelkou v náručí, najstaršia vnučka Barunka, chlapci Janko a Viliam, a nesmeli chýbať ani dva veľké psy Sultán a Tyrl.

Babička sa v novom domove rýchlo udomácnila a postupne prevzala chod celého hospodárstva do svojich rúk. Na starosť si vzala najmä pečenie chleba v kuchynskej peci. Keď piekla ona, bol to hotový obrad, ktorý sa deťom veľmi páčil. Navyše, každé vnúča dostalo voňavý bochníček plnený slivkami či jablkami. No pozor! Každá omrvinka chleba, čo spadla na zem, musela sa zodvihnúť. A keď ich bolo za hrst', hodili sa rybám, mravcom či vtáčikom v lese. Babička dozerala aj na poriadok na dvore. Keď sa napríklad Barunka zdráhala zodvihnúť na ceste husie pierko, hneď jej babička pripomenula staré príslovie: „Dobrá gazdinka pre pierko aj plot preskočí.“

Babičkina izbička sa večer či za zlého počasia stala tým najoblúbenejším miestom detí. Barunka mala navyše tú výsadu, že spávala s babičkou v jednej izbe, kde vedľa veľkej pece, dvoch postelí pozdĺž stien, ťažkého stola z lipového dreva a kolovrátku pri okne najviac sa vynímala veľká maľovaná truhlica. Tam bolo pokladov, ktoré priťahovali detskú zvedavosť! A dolu v truhlici ležala krásne vyžehlená babičkina bielizeň a šatstvo. Tam sa deti prehrabávať nesmeli. Keď však mala babička dobrú chvíľku, o každom kúsku im čosi pútavé povedala.

